

TEZA 2016
Hektori takon Helenën

*E me fjalë t'ëmbra iu suall Elena:
"Kunat i mirë i mua të poshtrës bushtër
dhe të urryer. Oh! Atë ditë që nëna
posa më lindi të më kishte flakur
nga prehri i saj, duhia e rreptë e erës
të më përplaste pas shkëmbinjve a dallgët
e detit shungulluese të më përpinin,
sesa të ndodhnin këto mynxyra.
Por meqë zotat këto punë të liga
kështu i shestuan, unë të kisha t'paktën
një burrë trim e që në shpirt të ndiente
turp e mëri si burrat. Ky s'ka zemër
as shpirt kreshnik e as do të ketë në të
ardhmen,
e shpejt besoj se ka për t'i larë gjynahet.
Por ti, kunat, urdhëro në këtë fron ulu,
se ty më fort po ta ndrydh shpirtin brenga
për sherrin e mua bushtërës, e për fajin
e Lek Paridit, se të dyve Zeusi
këtë fat të zi na e preu, e turpi ynë
do të këndohet në breznitë e ardhshme".*

*Ia priti i madhi Hektor tarogzëtundësi:
"Mos m'u lut t'ulëm, moj Elenë fisnike,
nuk mund t'rri dot, se po më digjet shpirti
me padurim t'u shkoj në ndihmë trojanëve
shumë të brengosur për mungesën time.
Por tunde këtë, që të nxitojë edhe vetë
e të më zejë pa dalë jashtë prej qytetit,
e unë po shkoj vrik deri në shtëpinë time,
me njerëzit t'piqem dhe me gruan e dashur,
e me vogëlushin, e nuk di a kthehem
ndër ta prapë e gjallë, apo e shkrojtën zotat
nga duart e akejve shpejt të bie i vdekur".
Kështu tha, e jashtë tarogzëtundësi doli,
e fluturim n'pallat të vet u ngjit.*

TEZA 2023

Paridi propozon për duel me Menelaun

Këtij iu suell i pashmi Lekë hyneri:

*- “Hektor, e ndiej që e ke shumë drejt t’më shash,
pse zemërgur ke qenë gjithë herë, si sëpata
që dora e burrit mjeshtishtë i mëshon,
sa çan pajorin vetëm me një t’rame,
dhe krahut tij ma tepër ia shton hovin.
Kso zemre trime rreh n’krahnorin tand.
Por aq dhunishtë mos shaj dhantitë e ambla
që në mue reshi Afroditë praruemja;
s’duhen përçmuar ato dhanti fisnike
që zotat na dikojnë hiri e pahiri,
çfarëdo qofshin. Por meqë t’ka anda
të dal në dyluftim, qetso Trojanët
dhe gjithë Argejt, e në mes dy ushtrive
trim Menelau dhe unë sot për Helenën
le të luftojmë dhe për visare t’saja:
të marrë fund grindja. Ai që prej ne dyve
mbi shoqin del fitues, gruen le ta marrë
me gjithë visare e n’shpi të vet ta çojë.
Por mbi kurban ma parë të gjithë betohuni
që veni besë e miqësi sot lidhni.
Trojanë, të rroni t’qetë n’tokë tuej pjellore,
dhe Akejt të kthehen n’Arg’ në za për vraça
edhe n’Akajë në za për gra të bukura. –
Kur e ndijoi, me shpirt galdoi Hektori.
Në mes Trojanve heshtën tue vringllue;
flakrim ia behu e u bani shenj me u ndalë:
në vend qëndroi e gjithë ushtria e tij.*

*E at-herë Danajt u rrekën m’e shitue,
mirë tue ia matë m’e vra me gurë e shgjeta,
gjer sa me za ushtues rrebtë u vikati
mbreti i fatosave Agamemnoni:
- “Pushoni, Akej, mos shtini me shigjeta,
o djema argej, pale të ndigjojmë, çka duket,
po don të flasë Hektor tarogzatundsi”. –
Të gjithë me’i herë pa zhurmë pushuen bataren.
Mes dy ushtrive zu të flasë Hektori:
- “Trojanë e Akej, ndigjoni prej goj’sime
ç’ju thotë Paridi, ai, për sherr të cilit
plasi kjo luftë mes nesh. Prej jush kërkon
Trojanë e Akej të flakni armt’ e hieshme
nga toka që na ushqen, dhe vetëm Leka
me burrin Menela n’ket’ log trimnie,
për atë Helenë të bukur e për pajën
me dyluftim t’i japin fund ksaj grindje.
Ai që prej dyve del fitues mbi shoqin,
ta marrë gruen me pasuritë e saja,
ta çojë n’shpi t’vet. Dhe këtu benë tue rrahë
t’bajmë armpushim me besë e lidhje t’forta”. –
Kur foli ashtu, ndër t’gjithë ra heshtje varri.*